

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Adversvs Omnia Catabaptistarvm Prava Dogmata Heinrychi Bullingeri lib. IIII

Bullinger, Heinrich

Tigvri, 1535

VD16 B 9759

Baptismvm Paruulorum ab apostolis ad nos usq[ue] durauisse

urn:nbn:de:hbz:466:1-35433

apostoli pueros non baptizarint. Hic tuam humanitatem adpello, ut producas si quid habes, quidquid ueritate subnixum attuleris, non reijciam sed lubens recipiam. Nam haecenus pleriq; nostrū pædobaptismum à papa introductum putauimus.

BAPTISMVM PARVVLORVM AB
apostolis ad nos usq; durauisse.

IOIADA.

III.
TRACT.

Hoc nemo inficiabitur, à papa & patribus baptismo Christi quædã esse admista: baptismum parvulorum ab illis coeptum, nemo sanus dicet. Quæ ergo addita fuerunt & uerbo dei pugnantia, rursus sunt adempta, ne quis hic negotium facessat. Quod à uobis obijcitur apostolos nunquam baptizasse parvulos, nemo probare potest. Ostendam enim tibi argumenta non leuia, ab apostolis parvulos baptizatos esse, ex quibus facile intelliges pædobaptismum iam inde à temporibus apostolorum in ecclesia Christi durauisse, neq; nuperum esse inuentum pontificis Romani. Primum, ex ui præcepti Christi & doctrine sic colligimus. Amandauit dominus discipulos suos ut euangelium prædicarent & baptizarent, misit ergo eos ut pueros baptizent. SIMON, Hanc consequentiam nego. IOIADA, Ego uero sic probabo.

60. Euangelium tam abest ut pueros reijciat, ut Christo adducat potius. Doctrina uero maior est baptismo, 1. Cor. 1. Si maius, nempe euangelium puerorū est, ergo & minus, scilicet baptismus. Ergo apostoli paruulos baptizarunt.

Secundum argumentum ex ingenio eius colligitur, cui debetur baptismus & qui baptismatis capax est. Quoscumq; deus inter fideles accēset, fideles sunt. Nam Petrus hoc audiuit, Quod deus purificauit, tu ne commune aut immundum dixeris, Acto. 10. Paruulos accenset in numerum fidelium. Ergo paruuli sunt de numero fidelium, & inter fideles à nobis reputari debent, nisi uelimus deo repugnare, & fortiores ipso esse.

Hic iam certissimū est apostolos baptizasse, quoscumq; baptizare iussit Christus: fideles baptizare (ut & uos fatemini) iussit, ergo pueros baptizarunt apostoli. Minor propositio satis est nota, quoniam paruuli è numero sunt fidelium.

Tertium argumentum ex facto Petri ducitur, peculiare quidem, sed in quo ius publicum baptismi tangit. Non potuit illis prohibere aquam, qui spiritu dei donati erant, sed eos ut populum dei cōsignauit. Non ergo potuit pueris negare baptismum, quādoquidem in Euangelio didicerat, pueros dei esse, & quod illorum esset regnum cœlorum. Quis uero uel cogitare

potest, aliquem sine spiritu sancto capace[m] esse regni
coelestis?

Quartum argumentum ex vi circumcisionis colli-
gimus, cuius loco baptismus est in ecclesia Christi.
Quicumq[ue] serui fuerunt dei, hoc in primis semper sunt
conati, ut pueri eorū circumciderentur, Iosue. 5. Exod.
4. Apostoli ministri fuerunt dei fidelissimi, ergo non
omiserunt quod in locum circumcisionis successit: ba-
ptizarunt ergo, non adultos solum sed & pueros.

Quinto ex usu & more apostolorum sic colligi-
mus. Apostoli Christi omnia negotia sua ad analogiam
& exemplum ueteris testamenti direxerunt. Hoc o-
stendimus ex euangelistis quatuor, ex Actis apostoli-
cis, ex epistolis apostolorum, Roma. 15. 2. Cor. 3. 2. Tim-
oth. 3. 2. Pet. 1. & c. Ergo & baptismum ad analo-
giam et figuram ueteris testamenti instituerunt. Tran-
situs per mare rubrum typus fuit futuri baptismatis,
1. Cor. 10. In figura fuerunt pueri (Nam uiri simul &
mulieres cum pube transierunt) ergo pueris baptis-
mum non negarunt apostoli.

Iam scriptura mos est, qui ferè omnibus gentibus,
ut mulieres & pueros nominatim non recenset, sed
nihilominus includat. In patris familias enim aut uiri
nomenclatura, ut in capite tota familia comprehendi-
tur. Nam nisi hoc esset, damno & fraudi hoc foeminis
ueniret, si propter hoc dei nō essent, quod nō sunt cir-
cumcise.

circumcise. Hæc omnia beneficio synecdoches fiunt.

Sextum argumentum ex manifestis testimonijs Actorum apostolorum ducitur. Totas domus baptizarunt apostoli, ergo simul & pueros. Pubes enim in numero familie est. Hoc probamus ex 17. Gen. Circumcidebat enim Abraham quidquid erat masculini generis in domo sua. Intellexerat enim dei promissionem, quæ habet, Ero deus tuus et seminis tui. Sic quoque in nouo testamento factum est, quum paterfamilias euangelium audiebat, & prædicato euangelio credebat, nempe quod deus futurus esset deus suus & seminis sui, baptizari fecit quidquid in domo sua erat. Sic baptizarunt apostoli totas domus. Deinde ex cap. 12. Exodi, & 2. cap. Actorum, manifestum fit pueros ad familiam paternam pertinere. Hæc ob id inculco frequentius, quod sciam catabaptistas in hoc esse, ut pueros familia excludant, totas enim domos ab apostolis baptisatas esse negare non possunt. Sed quis non uidet hæc ex contentione nasci? Nam in his familijs, quas apostoli baptizarunt, nullos fuisse pueros etiam si possent probare, adhuc tamen non probauissent omnes familias aut domos absque pueris esse. Sic ergo colligimus denuo, Apostoli totas domus baptizarunt, ergo & pueros, quum pueri sint præcipua pars familie & domus. Sed esto non fuerint infantes in domibus quas apostoli baptizarunt, adhuc tamen ad domum perti-

nent & in eam censentur, et si adfuissent nimirum baptizassent eos. Totam enim domum baptizarunt. Nihil ergo defuisset uel in apostolis uel in pueris quo minus essent baptizati, sed quod nulli illic fuerunt hoc in causa fuit: si pueros habuissent, apostoli eos baptizassent.

Septimo, ex historijs & chronicis colligitur baptismum paruulorum à temporibus apostolorum ad nos usq; durauisse.

Origines qui anno salutis ducentesimo duodecimo in ecclesia Alexãdrina uixit, in quinto libro quem in epistolam ad Romanos scripsit, testatur ecclesiam baptismum paruulorum ab apostolis accepisse.

Post hæc tempora circa annũ ducentesimum quinquagesimum quintum fuit Cyprianus, is non uulgaribus argumentis probat baptismum paruulorũ, epist. s. lib. 3. ad Fidum.

Anno trecentesimo uicesimo scripsit Lactantius in lib. quarto institutionum diuinarum cap. 4. baptismum loco circumcisionis uenisse quo congregarentur ad fidem & ecclesiam omnes gentes.

Hieronymus qui uixit circa annum trecentesimum septuagesimum, claris scripturis infantũ baptismum asserit, ad Letam & aduersus Pelagianos.

Eisdem temporibus & quadraginta annos post, doctus in Aphrica Augustinus uir non sanctitate solum, sed

sed summa eruditione & exactissimo iudicio præditus. Is multa de baptismo scribit contra Donatistas, ad Marcellinum & Petilianum, ubi manifeste dicit ecclesiam ab apostolis baptismum paruulorum accepisse. Hæc ideo adduxi, ut uideas non nuperum esse aut recens natum baptismum paruulorum, & quod hi qui talia docent, non ueritati sed errori innutuntur. Nam tamen si Christus tricesimo tandē anno baptisatus est, circumcisionem tamen octauo die infans accepit, ut interim taceam baptismum tum nondum fuisse, qui à Ioanne primum coeptus est.

Sed uela iam colligemus, & ostendemus imperite à uobis argumentatum esse cum sic colligitis: Non legimus apostolos infantes credentium baptizauisse, ergo non sunt baptizandi. Quod si coniecturæ uerisimiles et ratio apud uos aliquid ualent, uerisimilius est apostolos baptizauisse infantes quam secus, in familia nempe Stephanae, Lydiae, et custodis carceris aliorūq; si modo infantes in his fuerunt, quæ ipsi exempla refellere nunquam poteritis. Infinita sunt facta tam à Christo, quam ab apostolis, quæ literis mandata non sunt. Nec potest sic recte colligi: Hoc factum non est, ergo ut fiat ius non est. Ut maxime donemus uobis apostolos nullos infantes baptizauisse, non ideo euicis baptisandos non esse infantes. Neq; ad hanc affirmatiuam (Apostoli baptizarunt adultos et credentes)

inferre hanc negatiuam uobis licet (ergo infantes non sunt baptisandi). Nunquā enim licet neq; in diuinis, neq; in prophanis à factō ad ius argumētari: sed tunc solummodo licet factum pro lege adducere, quum factum, iure factum esse probatum est. SIMON.

De iure & factō (ut audio) res uertitur? IOIA DA. Maxime. Si iure quid licet, iam ubi id feceris recte fecisti, etiam si nullus apostolorū factō præierit. Non ergo debet baptismus negari infantibus, eo quod expresse nusquam leguntur apostoli infantes baptizasse. Tum quod fieri potest ut baptizauerint infantes (ut iam demonstrauimus, atq; deinceps si opus sit magis demonstrabimus) literis autem commendatum non sit quod ipsi fecerint: tum quod nullius facta iuri præiudicant, multo minus infecta. Vnde si planis clarisq; uerbis alicubi de apostolis esset scriptum, Apostoli non baptizarunt infantes, nō tamen sequeretur non esse baptisandos, sed inquirendum esset an factum solummodo omiserint, an phas non sit baptizari. Christus non baptizauit Ioan. 4. Ergo secundum uos non erit baptizandum? Quis sic insanit ut hæc affirmet? Baptizarunt enim apostoli, idq; iure. Ergo si apostoli iure baptizarunt, etiā si Christus nunquam baptizauerit: nos quoq; iure baptizabimus infantes, etiam si apostoli non baptizauerint. Nec ulla est ratio diuersitatis, imò causa nostra potior est, quum nos Christum habeamus

beatissimus

beamus qui non baptizauerit, & tamen baptisandum sit, uos apostolos tantum. Ostendite ergo legem qua uetitum sit quo minus infantes tingere liceat.

His tam multis non istud agimus, ut his exemplis firmare uelimus tanquam fundamento baptismum infantium (alia enim firmamenta eaq; fortiora habemus) sed ostendere quod temere atq; mendaciter dicitis apostolos nunquam baptizauisse infantes, nullum enim huius rei habetis testimonium. Quod si maxime habere tis, adhuc tamen non sequi, quod infantes non essent baptisandi: ad factum enim aut insectum nihil sequitur, sed ad ius. Tum deinde ut uerisimilius esse probeamus baptizauisse quam secus. SIMON. De fundamentis multa iactas, sed parum adfers, aut quae tam fortia sunt? IOIADA. Fundamentum hoc iecimus, pueros credentium perinde esse, & intra ecclesiam & inter filios dei atq; parentes, idq; promissionis ui, quemadmodum & in ueteri testamento fuerunt. Deinde circumcisio (quod ad rationem sacramentalē attinet) id fuit, quod nobis baptismus. An haec non à me iam dudum dicta & probata sunt? Cur ergo abs me nihil aut parum adductum dicis? SIMON. Ex ueteri instrumento quur omnia sumis? IOIADA. Video quid sit, uetus instrumentum abijcitis, uidetis enim infantium baptismum hinc posse defendi. An non & Christus & apostoli uetus testa-

mentum citant, quoties sua probare uolunt? Aut dictu, Christus quū iubet Iudæos scrutare scripturas, nonne ad uetus instrumentum eos remittit? SIMON.

Maxime. IOIADA. Quur ergo nos reprehenditis, si ad exemplum Christi nostra scripturis ueteris testamenti firmamus? Nouum testamentum in ueteri inclusum est, & uetus nouum adumbrat ac probat. Si in ista conclusione satis es persuasus, ad reliqua properabimus. SIMON. Placent nonnulla, sed quod infantes in familiam recenses nondum plane uideo probatum esse. IOIADA. Non ergo uidisti ex hominibus homines nasci, parentes liberos alere atq; tueri? Sic omnem sensum humanū exuisti? Sed scripturas adducemus in re apertis. Actorum 2. cap. sic habemus: Omnes autem credentes simul, aut in eodem loco erant, & habebant omnia communia. Hic requiro, an ne credentes liberos secum habuerint necne. Si etiam, quomodo ergo non fuerunt in familia eorū? Sin minus, cur ergo nunquā legūtur solliciti fuisse, quod nō liceret liberos secum habere ei qui credidisset? Adeon? immanis spiritus fuit qui eos instingebat ut liberos abdicandos esse dīctaret? SIMON.

Non uolumus quod non habuerint atq; aluerint apud se, sed quod non sint familie Christianæ accensi.

IOIADA. Quero ergo qui uobis nomine familie ueniant? SIMON. Ii qui iam sic adoleuerunt,

uerunt, ut norint quid lex sit, quid peccatum. Poenitere enim oportet eum qui baptizari uelit, infantes poenitere cum non possunt, nomine familiae non comprehenduntur. IOIADA. Quid funem ex arena semper texis? An non superius satis probauimus non adultos solum esse baptisandos? Vos autem sic obduruistis, ut neminem credatis baptisandum esse, quam eum, quem factorum poenitere possit. Et deinde infertis infantes baptizari non debere. Sed interim legens nullam adhuc ostendistis quae baptizare infantes uetet. Nos (quod et supra docuimus) scimus Isaac etiamnum infantem sic esse de familia Abrahæ, ut et ancillam et de ea natum, parentem ipsum pellere compelleret. Paulus enim cum Mose ait, Non erit hæres filius ancillæ cum filio meo Isaac. Hæres fuit, indubie ergo de familia fuit. Nam et de familia sunt, qui hæredes non sunt, ut serui et liberti. Sic Exodi 12. legimus: Si quis peregrinorum in uestram uoluerit transire coloniam, et facere passah domini circumcidetur prius omne masculinum eius, et tunc rite celebrabit. Cur hic dicitur omne masculinum eius? an hoc quoque ad adultos pertinet? Vestrum ergo est scripturis probare quod qui pro ritu atque religione parentum, ecclesie dei signum recipiunt, de familia parentum suorum non sint. Sed aliud testimonium adducam, Actorum 21. sic scribit Lucas: Et post dies aliquot proficiscebamur,